

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני א' בשבט תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - כ"ט

1. **ללשון ב' בדברי רב יוסף, כל הסוגיא הקודמת מתפרשת באופן אחר. כיצד?**
רב יוסף - יוצא ליהרג שנותנין עליו 'חומרי חיים', זה דווקא בבי"ד עכו"ם כיון שאפשר שיקבלו שוחד, אבל בבי"ד של ישראל לאחר שיצא דינו יהרגוהו, ואף אחר גמר דין, לא מצוי שיקבלו זכות שתשנה הדין. ללשון זו, הקושיות שהובאו לעיל הם ראיות, ונדחו כמו התירושים בלשון הקודם.
2. **משנה - המביא גט בארץ ישראל [שאינו צריך לומר 'בפני'] וחלה - יכול למנות שליח אחר.**
רב כהנא - 'חלה' לא נאמר רק לאורחא דמילתא, אלא דווקא כשהוא אנוס. כיצד מתיישב עם הברייתא המחלקת רק בין 'הולך' ל'את הולך'?
 א. **משנתנו כשאמר לו 'הולך'**, וכוונת הברייתא שב'הולך' מה שיכול לעשות שליח, זה דווקא אם חלה.
 ב. **משנתנו כשאמר לו 'את הולך'** וכוונת הברייתא שב'את הולך' מה שאינו יכול לעשות שליח, זה דווקא בלא חלה.
 ג. **משנתנו כשאמר 'הולך' וכרשב"ג**, ומה שאמר בברייתא שבכל אופן אינו עושה שליח, זה לא מדובר ב'חלה'.
3. **משנה לקמן - 'אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי' - הרי אלו יכתבו ויתנו' ומשמע שאחר לא. כיצד מתיישב עם משנתנו?**
 א. **אביי** - לגבי כתיבה, בזיון לבעל שידעו שאינו יודע לכתוב. אבל לגבי הולכה, לא מקפיד.
 ב. **רבא** - שם מסר רק דברים ואין בכוחם לעבור לאחר. כאן יש גט ממשי ובכוחו לעבור לאחר.
הנפק"מ ביניהם - בשליח מתנה, אין קפידה אם אחר יכתוב, אבל 'מילים' אין בכוחם לעבור. וכבר נחלקו בזה רב ושמואל האם מתנה היא כגט.
4. **עוד ממשנתנו - אם אמר לו הבעל טול לי ממנה חפץ פלוני - אינו יכול לשלוח אחר, כיון שאין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר. האם זה בכל אופן?**
 א. באופן שהאשה יצאה לקראת השליח השני, ונתנה לו החפץ ואח"כ קיבלה הגט, לכו"ע הגירושין חלו, כיון שעל שליחות הגט לא הקפיד הבעל.
 ב. באופן שהבעל אמר לו קח ממנה החפץ ואח"כ תן לה הגט - והפך את הסדר, ר' יוחנן פוסל בו וכ"ש בשלוחו, כיון שנעשה כמי שאמר לו 'אל תגרשנה אלא בבית' וגירשה בעלייה. ולכן למשנתנו, לא ישלחנו ביד אחר שמא ישנה בסדר, אבל ריש לקיש מכשיר בו וכ"ש בשלוחו, כיון שהבעל לא מקפיד על הסדר, ולשיטתו משנתנו באה ללמד את הדין שאין השואל רשאי להשאיל, ואין השוכר רשאי להשכיר.
5. **משנה - המביא גט ממדינת הים וחלה - עושה שליח בבי"ד ומשלחו כיון שצריך הראשון לומר בפניהם 'בפ"נ', והשליח האחרון אינו צריך לומר 'בפ"נ' אלא אומר 'שליח בבי"ד אני'. מה הוכיחו מלשון המשנה?**
 א. מכך ששנינו 'שליח אחרון' - משמע ששליח הבי"ד גם יכול לעשות שליח.
 ב. מכך שאומר 'שליח בבי"ד אני' - משמע שיכול השליח הראשון למנות אחר רק בבי"ד [נתבאר ע"פ ב' הגירסאות].
6. **רבה - שליח בארץ ישראל ממנה בעצמו שני ושני ממנה שלישי וכו' שאין זה מעשה בבי"ד. כיצד הדין אם מת השליח הראשון קודם שבא הגט לידה?**
 א. **רב אשי** - בטלו כל השלוחים, כיון שמכח הראשון הם באו.
 ב. **מר בר רב אשי** - מימרא זו אמר אבא בקטנותו, כיון שיש לדחות שכולם באים מכח הבעל ורק אם הבעל מת כולם בטלים.
7. **אלו מעשים הובאו בעניין שליח עושה שליח?**
 א. **מעשה בבעל ששלח גט ע"י שליח, ואמר השליח שאינו מכירה** - אמר לו: 'תן לאבא בר מניומי, שהוא מכירה והוא יביא לה', לא מצאו, ואמרו לו ג' אמוראים תאמר 'בפ"נ' לפנינו, וכשיבא אבא אבר מניומי, נמנהו כשליח בבי"ד. טען להם רב ספרא הרי הוא ממונה רק להעביר ולא לגרש, ואיך תקבלו ממנו, והתבישו מטענתו. לל"ק אמר רבא: קיפח רב ספרא שאינו סמוך את שלושת הסמוכים, וטען לו רב אשי: שהם צודקים כיון שמלכתחילה הבעל מינה אותו. לל"ב אמר רבא: שרב ספרא טעה כיון שהבעל מינהו בתחילה, וטען לו רב אשי: שאח"כ חזר הבעל מהמינוי.
 ב. **מעשה בבעל שאמר לשליח אל תתנו לה עד 30 יום, ונאנס מלבא בתוך 30 יום. אמר רבא:** כמו בחלה שהוא אנוס, כך כאן אמר לפנינו 'בפ"נ' כדי שנוכל אנו לשלוח לה לאחר 30 יום, וכיון שלאחר 30 יום יש בכוחו לגרשה הרי הוא כשליח לגירושין אף בתוך 30.
טענו לו חכמים - יש לחוש שמא פייסה ובא עליה, ומעתה הוא גט ישן, כמו שאמרו לגבי המשנה 'מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד יב"ח, ומת בתוך יב"ח' - הרי זה גט', שהטעם שלא חוששים שם שמא פייסה, כיון שמדובר באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי.
התבייש רבא מטענה זו, אך לבסוף נודע שהייתה רק ארוסה, ואמר רבא שבארוסה ודאי אין לחוש שפייסה.